

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 584/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovéj a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Csp 223/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Ďalej v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby v označenom konaní prikázal všeobecnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznal tiež sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 18. septembra 2017 na Okresnom súde Prešov (ďalej len „okresný súd“) žalobu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že sa žalovaný k žalobe vyjadril podaním z 30. októbra 2017, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 13. novembra 2017. Ďalej dôvodí, že z dôvodu nečinnosti okresného súdu adresoval predsedovi okresného súdu 30. augusta 2021 sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú tento reagoval listom z 29. septembra 2021, v ktorom sťažovateľa informoval, že 28. septembra 2021 bol v jeho veci verejne vyhlásený rozsudok. Sťažovateľ argumentuje, že napriek označenému vyjadreniu predsedu okresného súdu a zneniu § 223 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého sa rozsudok vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, nebol sťažovateľovi predmetný rozsudok ku dňu spísania ústavnej sťažnosti doručený.

4. Sťažovateľ v označenom postupe okresného súdu vidí porušenie svojich označených práv.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote v dôsledku nečinnosti okresného súdu, ktorý podľa vyjadrenia sťažovateľa navyše nedoručil sťažovateľovi v zákonom stanovenej lehote rozsudok, ktorý mal byť v jeho veci vydaný.

6. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu sú pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zohľadňované tri základné kritéria, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3).

7. V nadväznosti na uvedené ústavný súd v súhrne konštatuje, že pred okresným súdom konanie vo veci sťažovateľa dosiaľ (teda v čase rozhodovania ústavného súdu) prebieha po celkovú dobu približne štyroch rokov, ktorú vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú. V rámci označenej doby došlo nepochybne k nečinnosti okresného súdu, ktorú v podstate potvrdil vo svojom stanovisku k sťažnosti sťažovateľa aj predseda okresného súdu. Na druhej strane treba povedať, že podaná sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu splnila požadovaný efekt, keďže v krátkom čase po jej podaní (30. augusta 2021) bol vo veci sťažovateľa vyhlásený rozsudok, a to 28. septembra 2021 (túto skutočnosť si ústavný súd overil na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu). Pokiaľ ide o okolnosť nedoručenia rozsudku sťažovateľovi, ústavný súd zistil, že v danej veci predseda okresného súdu v zmysle zákonného oprávnenia zákonnému sudcovi na jeho žiadosť predĺžil lehotu na písomné vyhotovenie a odoslanie rozsudku vo veci sťažovateľa do 29. novembra 2021.

8. Ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné

priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. S prihliadnutím na celkovú dobu konania pred okresným súdom a skutočnosť, že sťažovateľom uplatnená sťažnosť na priet'ahy v konaní adresovaná predsedovi súdu mala pozitívny efekt (odstránenie nečinnosti a následné vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci sťažovateľa), je potrebné vyhodnotiť zistené negatívne momenty v namietanom konaní iba ako ojedinelý priet'ah, ktorý nedosahuje takú intenzitu, že by bolo možné dospieť k záveru o zbytočných priet'ahoch v postupe okresného súdu a o porušení označených práv sťažovateľa.

10. Vychádzajúc z prezentovaných záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

11. Nad rámec ústavný súd dodáva, že uvedené rozhodnutie ústavného súdu nepredstavuje procesnú prekážku, ktorá by v prípade budúcich priet'ahov v postupe okresného súdu bránila sťažovateľovi obrátiť sa na ústavný súd so sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu